

„Jog és fegyver az állam tartópillérei” (Justinianus)

Jog & Fegyver

Mielőtt a megküldött időszerű kérdéseik megválaszolására rátérnék, megkérem az olvasót, hogy vegye elő a Kaliber 2010. évi februári számát és olvasson bele „A gyűjtő” című fejezetbe, mert most nem túl örömteli folytatása következik. Ott azzal a pozitív hírrrel nyugtattam meg az olvasókat, hogy:

„A megyei bíróság a keresetnek teljes egészében helyt adott és rendőrhatóság jogerős közigazgatási határozatát az I. fokú rendőrhatóság határozatára is kihatóan hatályon kívül helyezte. Indoklásában rámutatott, hogy egyrészt a tartási engedély nem azonos a megszerzésivel, másrészt viszont a jogalkotó kifejezetten külön foglalkozik a megszerzési-viselés engedéllyel és külön a tartási engedéllyel. Külön állapít meg hozzájuk jogokat és kötelezettségeket. Ennek során olyan kötelezettséget a jogalkotó csak olyan kötelezettségeket állított, hogy érvényessége 90 napig tart illetve, hogy a megszerzési engedélyt a megszerzett lőfegyverrel együtt 5 napon belül kell bemutatni az illetékes hatóságnak.”

2009 novembere óta azonban lényegi változások következtek be az ügyben. A rendőrhatóság 2010 márciusában a Legfelsőbb Bírósághoz fordult a Bács-Kiskun Megyei Bíróság jogerős ítéletének felülvizsgálata iránt. Az ítéletben meghatározottakon túlmenően egyéb irányból is megpróbálta ellehetetleníteni nemcsak az ügyfeleket, hanem az osztrák fegyverkereskedőt is. Ennek érdekében még az Osztrák Nagykövetség belügyi attaséját is megkeresték, olyan jellegű kérdésekkel, aminek az égvilágon semmi köze nem volt a perhez.

A Legfelsőbb Bíróság ez év januárjában tárgyalás mellőzésével felülbírálta a jogerős ítéletet és – álláspontom szerint jogot alkotva - egy homlokegyenest ellentétes álláspontot képviselve a rendőrhatóságnak adott igazat, amikor kimondta, hogy:

„Nem osztotta a Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a fegyvertartási engedélyre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók a megszerzési engedélyre. A helyes értelmezés szerint mindkettő hatósági engedély és nem az egyikre vonatkozó

szabályozás alkalmazhatóságát kell vizsgálni a másik engedély vonatkozásában, mivel az engedélyekkel kapcsolatos kötelezettségek megszegését a Korm. rendelet egységesen szankcionálja. Az ügyben nem volt vitatott, hogy a felperes a megszerzési engedélyt a hatósági ellenőrzés időpontjában a megvásárolt lőfegyverre nézve felmutatni nem tudta, ami a lőfegyverrel kapcsolatos szabályok megsértését jelentette. Az alperes a felülvizsgálati kérelemben helytállóan hivatkozott arra, hogy lőfegyver megszerzése esetén a lőfegyvertartási engedély kiadásáig a megvásárolt fegyver származását és jogszerű tartását kizárólag a megszerzési engedéllyel lehet igazolni, ami azt is jelenti, hogy a lőfegyver szállításakor a lőfegyver tartására jogosító okmány a megszerzési engedély volt. Azzal, hogy a felperes a megszerzési engedélyt a hatósági ellenőrzés időpontjában nem tudta felmutatni- illetőleg azt nyilatkozata szerint külföldön felejtette- a megvásárolt lőfegyvert úgy szállította és úgy tartotta magánál, hogy annak jogszerű származását igazolni nem tudta, ezzel megsértve a Korm. rendelet 38.§ (1) bek e./ pontjában írt kötelezettségeit.”

Nos tehát ennyi a tény, amire minden lőfegyver vásárlójának a továbbiakban figyelemmel kell lenni. Az ügyben egyébként a jogerős ítélet után ügyfelem visszakapta mind a 31 darab lőfegyverét és még a Legfelsőbb Bíróság ítéletének végrehajtása előtt megfelelő engedéllyel rendelkező lőfegyver kereskedő részére értékesítette, aki a lőfegyvereket már továbbította is ügyfelem külföldi címére, ahol csatlakoztak a több száz darabból álló lőfegyver gyűjteményéhez. Így most a fegyverek biztonságban vannak egy olyan külföldi országban, melynek ügyfelem nem is állampolgára, de mint becsületes adófizető, minden hatósági támogatást megkap különösebb vegzálás nélkül.

Térjünk most rá az olvasók leveleire, melyek közül általánosságban talán a külföldről történő behozattal vannak gondok. Az unión kívülről nem szívesen hozatnak be egyedi megrendelés alapján lőfegyvert a kereskedők, feltehetően azért, mert az ezzel kapcsolatos költségeiket nem tudják a megrendelő által is elfogadható összegben érvényesíteni. Ennek a problémának a kiküszöbölésére marad a magánimport. Ennek legegyszerűbb változata, ha valaki kiutazik külföldre a lőfegyvert megvásárolni a már többször is ismertetett módon. A tengeren túlról történő behozatal esetében azonban jelentős akadályt jelent az utazási költség, ha pusztán csak a lőfegyver megvásárlása a cél. Ennek a problémának a megoldást jelentheti egy olyan személyes kapcsolat lehetősége, ha valakivel a fegyvert behozatják az országba. Elsődleges, hogy a beutazó a lőfegyvert külföldön megvásárolja, és mint a saját tulajdonát hozza be Magyarországra. A fegyver behozatalt valamilyen módon legitimálni kell. Ne felejtsük el,

hogy az unión kívülről érkező fegyverek nem rendelkeznek európai lőfegyvertartási engedéllyel, tehát az országba külön engedélyeztetési eljárás során kerülhetnek be. Vadászlőfegyverek esetében bérvadászati szerződés, sport fegyverek esetében a verseny meghívó biztosítja a jogszerű behozatalt. Az országba történő belépéskor – jellemzően a Ferihegyi Repülőtéren, vagy akárhogy is hívják a cikk megjelenésekor - kell bejelenteni a határvámhivatalnál és kérni 253/2004 (VIII.31.) Korm. r. 13. sz. mellékletében meghatározott behozatali engedélyt, mely 90 napig érvényes. A behozatal után a fegyvert behozó tulajdonosnak kell egy proforma adásvételi szerződést kötni – az illendőség kedvéért lehetőleg a meghívóban szereplő vadászati vagy sportesemény időpontja utánra datáltan – a megszerzési engedéllyel rendelkezővel, majd fel kell keresni a helyi vámhivatalt és gyakorlatilag a vám kifizetése után a vámhivatal igazolásával (megszerzési engedély „B” szelvényrészé) kerül át a fegyver tulajdonjoga az új tulajdonoshoz. Ekkor a vámhivatalnál be kell mutatni a behozatali engedélyt, a megszerzési engedélyt valamint célszerű a tulajdonjog átruházására vonatkozó szerződést is mellékelni, mert a kirovásra kerülő behozatali vám alapja a szerződésben megjelölt érték lesz. Kivéve, ha az érték kirívóan alacsony, mert akkor bizony a vámszervnek joga van ezt felülbírálni akár más értéket is megállapítani.

Ezután már nincs más hátra, minthogy az új tulajdonos a vámhivatal által kitöltött megszerzési engedéllyel és a lőfegyverrel felkeresse a Polgári Kézilőfegyver- és Lőszervizsgáló Kft.-t a műszaki vizsgáztatás céljából, ahol a fegyvert egyrészt ellátják hazai próbajellel (a tengerentúlon kevés ország tagja a C.I.P. egyezménynek, talán csak Chile) kategóriába sorolják, begravírozzák az azonosító számot mindazon helyekre, ahova ezt a hazai jogszabály előírja és kiadják a műszaki érvényességet igazoló tanúsítványt. Na, ezt követően lehet menni a rendőrhatalomhoz beírni a fegyvert a tartási engedélybe. Az ügyeket úgy kell szervezni, hogy a vámhivatalnál lezajlott procedúra és a rendőrhatalomhoz történő bejelentés között 8 nap ne teljen el.

Persze, miként a cikket kezdtem, mindvégig legyen ott a megszerzési engedély, mert a Legfelsőbb Bíróság fentiekben ismertette ítélete már járványszerű sebességgel terjedt el a rendőrségen.

K. L. olvasónk levele

Hosszú évek óta vagyok a Kaliber Magazin előfizetője, és számomra a leginkább figyelemre méltóvá a Jog és Fegyver rovat vált. A kérdés, melynek ügyében Önhöz fordulok, sokszor volt különböző olvasói leveleken illetve az Ön jogi álláspontján keresztül körüljárva.

Hivatásos tisztként 2003-ban egy 1999-ben történt közlekedési vitából fakadó *„dolog elleni erőszakkal elkövetett garázdaságban bűnsegéd”* bűncselekmény miatt elítéltek **előzetes mentesítéssel**. *(Az autóban ülő civil utasom kiszállt, a vita hevében rácsapott a másik fél visszapillantó tükrére, az eltört, emiatt engem is elítéltek 6 hónap felfüggesztettre garázdaság vétségében pszichikai bűnsegéd minőségben, mert nem akadályoztam meg az utasomat tettében, illetve a 120 kg/35 éves büntetlen férfire a bíróság szerint szándékerősítőként hatottam).*

Az önvédelmi fegyverem engedélyének meghosszabbítását 3 évvel később 2006-ban elutasították, így a nort american 022/022wm revolverem nulla forintért selejteztette lett, mivel gyakorlatilag eltűntek a potenciális vásárlók. (4 éven át nem tudták eladni komoly szaküzletben Budapesten 30 ezer forintért.) A 2006-os jogerős igrend határozatban 2018 szerepel, mire kikerülök a „B” priuszból, azaz 15 év. Azóta változott a jogszabály, megjárta az alkotmánybíróságot, olvastam olyat is a neten, hogy ilyen esetben 8 év lett a várakozás. Kérdésem az, hogy esetemben mi jelenleg az irányadó időpont?

Válaszom

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény rendelkezései szerint:

„18. § (1) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén

a) ha a büntetés határozott tartamú,

aa) öt évnél nem hosszabb szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tíz évig,

ab) öt évet meghaladó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított tizenkét évig, vagy

b) életfogytig tartó szabadságvesztés esetén az elítélt személy halálát követő tizenkét évig kell nyilvántartani.

(2) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat szándékos bűncselekmény miatt kiszabott közérdekű munka, pénzbüntetés, foglalkozástól eltiltás, járművezetéstől eltiltás vagy kiutasítás büntetés esetén a mentesítés beálltától számított öt évig kell nyilvántartani.

(3) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat szándékos bűncselekmény miatt kiszabott, de végrehajtásában felfüggesztett vagy részben felfüggesztett

a) szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig,

b) kell nyilvántartani.

(4) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett, a mellékbüntetésre vonatkozó adatokat szándékos bűncselekmény miatt kiszabott mellékbüntetés esetén a mellékbüntetés végrehajtása befejezésétől vagy végrehajthatóságának megszűnésétől számított öt évig kell nyilvántartani.

19. § (1) *A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat gondatlan bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítétek esetén*

a) végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig,

b) a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a mentesítés beálltától számított öt évig kell nyilvántartani.

(2) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat gondatlan bűncselekmény miatt kiszabott közérdekű munka, pénzbüntetés, foglalkozástól eltiltás, járművezetéstől eltiltás vagy kiutasítás büntetés esetén a mentesítés beálltától számított három évig kell nyilvántartani.

(3) A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett, a mellékbüntetésre vonatkozó adatokat gondatlan bűncselekmény miatt kiszabott mellékbüntetés esetén a mellékbüntetés végrehajtása befejezésétől vagy végrehajthatóságának megszűnésétől számított három évig kell nyilvántartani.

20. § *A hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásába felvett adatokat*

- a) megrovás alkalmazása esetén az ítélet jogerőre emelkedésétől, ügyészi megrovás esetén a határozat kihirdetésétől,*
- b) próbára bocsátás alkalmazása esetén a próbaidő, annak meghosszabbítása esetén a meghosszabbított próbaidő elteltétől,*
- c) kényszergyógykezelést megszüntető végzés, elkobzás, vagyonekobzás elrendelése esetén a jogerőre emelkedéstől,*
- d) javítóintézeti nevelés esetén az intézkedés végrehajtásának befejezésétől,*
- e) büntetés kiszabásának mellőzésével hozott, bűnösséget megállapító jogerős ítélet esetén az ítélet jogerőre emelkedésétől számított három évig kell nyilvántartani.*

Az olvasó esetben a 18.§. (3) bek.a./ pontja az irányadó, mint büntetlen előéletű, szándékos bűncselekmény miatt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt személyként, akinek a mentesítése 2003-ban megtörtént. Ez egyben azt is jelenti, hogy ebben az évben az ítélethozatal napját követő napon (feltéve, hogy az ítélet I. fokon jogerőre emelkedett) megszűnik ez a kizáró ok.

B. R. olvasónk levele

Kérem, a Kaliber magazin oldalain keresztül válaszoljon az alábbi kérdésemre: Rokonaim élnek Szlovákiában, egyikük rendvédelmi területen. Gyakran járunk hozzájuk, múltkor felajánlották, hogy bejelentenek ideiglenes lakcímre oda. Gondoltam, hogy ott kint létre is hozhatnék egy kisebb lőfegyver gyűjteményt, hisz ez nem jelent gondot (ott). Amit viszont nem tudok, hogy Magyarisztan területére hogyan lehetne ezeket az eszközöket behozni, ha esetleg ezt szeretnem? Nem hinnem, hogy a szlovákok megtagadnak az EU lőfegyver útlevel kiadását. De hogy néz ez ki idehaza? Lejelenteni a kerületi rendőrkapitányságra, ott meg megbilincselnek és megvernek? Azért kérdem, mert tudtommal a fegyver útlevelben ki kell tölteni, hogy micsoda az adott lőfegyver. Vadászfegyvernél nem is jelenthet gondot, de minek minősül pl. egy 22-es revolver, vagy egy Glock 17L ? Főleg, ha ott önvédelmi fegyvernek van regisztrálva, tehát adott esetben viselhetem közterületen. Ilyenkor idehaza csak behozhatom EU útlevéllal, a bejelentett magyar lakcímen tarolhatom, de nem viselhetem? Vagy akkor most mi van? Illetve az Ön tapasztalatai szerint mennyiben

különbözik a valóság és a jog ebben az esetben? Lehet, hogy börtönbe is kerülhetnek egy ilyen esetben?

Válaszom

A cikk eleje azt hiszem, elegendő irányt mutat az ügyben. Amennyiben lőfegyver gyűjteményt kíván létrehozni azt tegye a határainkon kívül. Egyrészt a magyar kormánynak nincs szükségük a hazai lőfegyvervásárlásból származó adóbevételre, sem pedig az engedélyezési eljárás illetékére. Másrészt viszont én eléggé elfoglalt ügyvéd vagyok és minden egyes lőfegyvergyűjtő esetében nem tudok kellő időben odaérni, hogy kimentsem a gyűjtőt a hatóságok kezei közül, márpedig aki ilyesmire szánja rá magát, annak ezzel reálisan kalkulálni kell. Ilyen problémái Szlovákiában soha nem lesznek. Igaz, hogy ott – ha jól értesültem – akkor a hazainál lényegesen komolyabb fegyvervizsgát kell tenni, de ezt követően már csak azzal kell törődnie, hogy milyen fegyvert fog vásárolni.

A probléma majd ott kezdődik, amikor a fegyvereket be akarja hozni Magyarország területére. Előzetesen azért jelzem, hogy ne önvédelmi fegyverként regisztráltassa egyiket sem, hanem sport vagy vadászlőfegyverként.

A fegyverekről és lőszeréről szóló 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet szerint:

48. § (1) A vadászlőfegyver, valamint a sportlőfegyver jogszerű tartását az e rendelet alapján kiadott fegyvertartási engedéllyel nem rendelkező személy a lakóhelye szerinti államban kiadott fegyvertartási engedéllyel, tüzfegyver esetén európai lőfegyvertartási engedéllyel igazolhatja. A "B" kategóriájú, vadászatra szolgáló tüzfegyver, valamint a 7,5 joule csőtorkolati energia feletti légfegyver behozatalához és tartásához a vadászat, illetve a sportverseny helye szerint illetékes rendőrkapitányság engedélye is szükséges.

(2) Az a személy, aki európai lőfegyvertartási engedéllyel rendelkezik, jogosult az abba bejegyzett "C" és "D" kategóriába tartozó tüzfegyverét, a hozzá tartozó lőszerrel együtt vadászatra, "B", "C" és "D" kategóriájú sportlőfegyverét sportlövő versenyre behozni, kivinni, illetve az ország területén átszállítani.

(3) Az európai lőfegyvertartási engedélybe bejegyzett "B", "C" vagy "D" kategóriájú tüzfegyver és a hozzá tartozó lőszer önvédelmi célra történő behozatalát a Magyar Köztársaság területére a várható beutazás, illetve átutazás helye szerint illetékes megyei

(fővárosi) rendőr-főkapitányság engedélyezheti. A behozatali engedély abban az esetben adható ki, ha a kérelmező bizonyítja, hogy tevékenysége vagy más ok miatt élete, testi épsége - tűzfegyverrel elhárítható veszélyhelyzet fennállása miatt - fokozott védelmet igényel, és rendelkezik a tűzfegyver tárolásának e rendeletben megállapított feltételeivel.

(4) Az Európai Unió valamely tagállamában lakóhellyel nem rendelkező személy az Európai Unió külső vámhatárán működő vám- és pénzügyőri hivatal 13. számú melléklet szerinti igazolása alapján jogosult lőfegyverét, a hozzá tartozó lőszerrel együtt vadászatra, sportlövő versenyre behozni, kivinni, illetve az ország területén átszállítani, ha a Magyar Köztársaság területén tartózkodás a 90 napot nem haladja meg.

(5) A sportlövészetben való részvételt a meghívó sportegyesület meghívólevelével kell igazolni.

(6) A sportegyesület sportlövője részére a sportlőfegyver és lőszer kivitelére vonatkozó jogosultságot az országos sportági szakszövetség igazolja. Az igazolás csak a lőfegyvertartási, illetve európai lőfegyvertartási engedéllyel együtt hatályos.

(7) A vadászaton való részvételt a Vtv.-ben foglaltak alapján a vadászati hatóság által a Magyar Köztársaság területére és az abban meghatározott vadászterület(ek)re kiállított hatályos vadászati engedély igazolja.

(8) Az Európai Unió külső vámhatárán működő vám- és pénzügyőri hivatal (4) bekezdésben említett igazolásának formáját és tartalmát a 13. számú melléklet határozza meg. E nyomtatványt kell alkalmazni a lőszerre is.

Nos, miként látja a 48.§.(3) bek. meglehetősen megnehezíti az önvédelmi fegyverként bejegyzett fegyverek behozatalát, ugyanakkor a 48.§.(1) bek 2. mondatában meghatározott engedéllyel eddig nem igazán találkoztam, ami egyáltalán nem meglepő, hiszen a sportversenyek és a nagyobb vadászatok is jellemzően hétvégre esnek, így mire a fegyverrel beutazó a hivatali időben engedélyt kérhetne, már el is hagyta az ország területét.

*Dr. Bokros Gábor
ügyvéd*